

Ο ΦΟΡΟΣ ΤΩΝ ΧΟΙ[Η]ΡΩΝ

(Έπαρχιακόν σκαλάθουρμα)

Ι Έλληνες πολιτευταί, αφού έδειξαν τὰ άγρια φορολογικά των ένστικτα επί πάντων τών προϊόντων ζώων τε και ανθρώπων, έσχάτως διψώντες φορολογικού αίματος δεν άφήκαν τὰ καυμένα τὰ ζώα ήσυχα ουδέ κατ' αυτόν τόν θάνατόν των και έπέβαλον τόν εις πάντας γνωστόν φόρον επί τών σφαζομένων ζώων. Δεν ήρκειν αί τόσαι εκατόμβαι, αί καθ' έκάστην προσφερόμεναι εις τόν βωμόν τής ανθρωπίνης λαυμαργίας, αλλά προσετέθη ως μεγαλειτέρα ειρωνεία και ό κατά τόν θάνατόν των κεφαλικός φόρος. Και ένώ άλλοτε άνθρωποι έπλήρωνον κεφαλικόν φόρον, διά νά έχωσι τό δικαίωμα νά ζήσωσι, τώρα, έν τή αυτῇ χώρα, τὰ ζώα πληρώνουσι κεφαλικόν φόρον διά νά έχωσι τό δικαίωμα νά αποθάνωσιν! Όποία αυταπάρνησις και παραδειγματική έθελουσία διά τούς δυστρόπους Έλληνας φορολογουμένους!

Μόνον οί σκύλοι ένέβαλον εις κάποιαν άμηχανίαν τήν φορολογικήν μηχανήν τής χώρας μας, διότι ουτοι κέκτηνται τό πρόνομιον, επί του παρόντος τουλάχιστον, νά μή συμπεριλαμβάνωνται εις τόν κατάλογον τών έδεσμάτων του ανθρώπου. Με τούτο όμως δεν κατώρθωσαν νά απαλλαγώσιν από τήν φορολογικήν τσιμπίδα. Και απέφυγον μόν τόν θάνατον και τόν ένταφιασμόν έντός τών ανθρωπίνων στομάχων· είδον όμως αναγνωριζόμενας μεταξύ των κοινωνικάς διακρίσεις άγνώστους μέχρι τούδε. Και ένώ είνε γνωστόν εις πάντας ότι από του άνωτάτου άριστοκράτου κυνός μέχρι του τελευταίου έπαίτου τών κρεσπολειών πάντες μετά τής σύτῆς ήδονῆς βουτουñ τήν κεφαλήν των εις τὰ ρείθρα των πεζοδρομίων τής Νέας Άγοράς, ή έλληνική πολιτεία νομοθετικώς ανεγνώρισε κοινωνικάς βαθμίδας εις τό κατ' έξοχήν δημοκρατικόν γένος τών ζώων. Ούτω λοιπόν έχομεν κύνας πολυτελείας, κυνηγίου, ποιμενικούς και . . . θήτας απαλλασσομένους διά τήν πενίαν παντός φόρου. Φαίνεται ότι κάποιος έκ

τῶν πολιτευτῶν, κατ' ἐξαιρέσιν, θὰ εἶχε διαβάσῃ Ἑλληνικὴν ἱστορίαν καὶ εἶδεν ὅτι καὶ ἄλλος νομοθέτης ἐν Ἀθήναις ἀνεγνώρισε διὰ νόμου τὴν κοινωνικὴν διαίρεσιν· ἀλλ' ἐκεῖνος ἔκαμε τοῦτο διὰ τοὺς ἀνθρώπους καὶ ὄχι διὰ τοὺς σκύλους. Μόνον αἰγάται ἀπέφυγον, ἐπὶ τοῦ παρόντος τοῦλάχιστον, τὸν φορολογικὸν ζυγὸν ἐκ δικαιολογουμένης προνοίας τῆς πολιτείας, ἵνα χρησιμεύωσιν ἐκάστοτε πρὸς ἀπόκρουσιν τῶν τακτικῶν ἐπιδρομῶν τοῦ κεντρικοῦ ταμείου, τῶν ποντικῶν.

Ὡς γνωστὸν, ἡ εἰσπραξις τοῦ φόρου τούτου γίνεται διὰ τῆς μεθόδου τῆς ὑπενοικιάσεως, ἡ κυριολεκτικώτερον διὰ «τῆς μεθόδου τῶν τριῶν», καθ' ἣν οἱ τρεῖς γνωστοὶ εἶνε τὸ δημόσιον, ὁ ὑπάλληλος ὁ ἀντιπροσωπεύων τοῦτο καὶ ὁ ἐνοικιαστής, ἄγνωστος δὲ τὰ χρήματα, τὰ ὁποῖα θὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον. Ἐν τῇ ἀρχῇ λοιπὸν τοῦ ἔτους εἰς τὴν πρωτεύουσαν ἐκάστης ἐπαρχίας ἐνεργεῖται ἡ πλειοδοτικὴ δημοπρασία τοῦ φόρου τῶν σφραζομένων ζώων καὶ ὁ πλειοδοτήσας ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ καταβάλῃ εἰς τὸ δημόσιον τὸν φόρον, ἀναλαμβάνων ἐπίσης ἅπαντα τὰ προνόμια καὶ δικαιώματα τοῦ δημοσίου διὰ τὴν εἰσπραξίν τούτου ἐκ τῶν ἰδιωτῶν. Εἰς ἕκαστον χωρίον διορίζει ὁ ἐνοικιαστής ἀντιπρόσωπόν του ἐφορῶντα μήπως λάθρα ἀποθάνῃ τι ἐκ τῶν φορολογουμένων ζώων. Ἐν τῷ χωρίῳ X... κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου διορίσθη εἰς ἕκ τῶν χωρικῶν ἀντιπρόσωπος τοῦ ἐνοικιαστοῦ καὶ προσῆλθε πρὸς τοῦτον, διὰ νὰ λάβῃ τὰς καταλλήλους ὁδηγίας περὶ τὴν εἰσπραξίν τοῦ φόρου. Ὁ ἐνοικιαστής ἀφοῦ ἔδωκεν εἰς αὐτὸν σημείωσιν πόσον φόρον πρέπει νὰ πληρῶνῃ ἕκαστον εἶδος ζώου καὶ διπλοτύπους ἀποδείξεις πληρωμῆς, ἐπέστησεν ἰδίᾳ τὴν προσοχὴν του ἐπὶ τὴν εἰσπραξίν τοῦ φόρου τῶν χοίρων, διότι ὁ φόρος τούτων εἶνε ὁ μεγαλύτερος πάντων.

— «Μὰ θὰ πληρῶνουν φόρον καὶ οἱ χῆροι;» ἠρώτησε μετ' ἀπορίας ὁ ἀντιπρόσωπος.

— «Βέβαια καὶ οἱ χοῖροι καὶ μάλιστα περισσότερο ὄλων καὶ πρόσεξε μήπως σοῦ διαφύγῃ κανεὶς χοῖρος» ἀπήντησεν ὁ ἐνοικιαστής.

— «Ὅσο γιὰ τὸ μὴ σὲ μέλλῃ τοὺς ξέρω στὰ δάχτυλα τοὺς χῆρους τοῦ χωριοῦ μας».

Καὶ οὕτω, καλῶς συνεννοημένοι διὰ τὴν εἰσπραξίν τοῦ φόρου τῶν χοίρων, ἀπεχωρίσθησαν. Κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους ὁ ἀντιπρόσωπος δούς λογοδοσίαν εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν παρουσίασε καὶ τὰ ὀνόματα τριῶν, οἵτινες ἤρνούντο νὰ πληρῶσωσι τὸν φόρον τῶν χῆρων, ἐνῶ οἱ ἄλλοι τέσσαρες χῆροι τοῦ χωριοῦ ἐπλήρωσαν τοῦ-

τον. Μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἤγοντο πρὸ τοῦ ποινικοῦ δικαστηρίου οἱ τρεῖς ἀρνούμενοι νὰ πληρώσωσι τὸν φόρον τῆς χηρείας.

— «Γιατί, βρέ, δὲν πληρώνεις τὸν φόρον;» ἐρωτᾷ τὸν πρῶτον προσελθόντα χῆρον ὁ δικαστὴς ὠργισμένος.

— «Μά, κύριε εἰρηνοδίκη, δὲν, δὲν...»

— «Σιωπῆ! καταδικάζεσαι εἰς τὸ τετραπλάσιον καὶ τὰ ἔξοδα» καὶ ἐν τῷ ἅμα ὁ παριστάμενος χωροφύλαξ θέσας τὴν βιβαλίαν χεῖρα τοῦ νόμου ἐπὶ τοῦ ὤμου του ἀπήγαγεν αὐτὸν πρὸς τὸν εἰσπράκτορα ἢ εἰς τὴν φυλακὴν.

— «Νὰ καὶ ἄλλος ὅμοιος» ἀνακράζει βιθυνηδὸν ὀργιζόμενος περισσότερον ὁ δικαστὴς ἅμα τῇ ἐμφανίσει τοῦ δευτέρου χῆρου.

— «Μωρὲ δὲν θὰ μάθετε νὰ πληρώνετε τοὺς φόρους;»

— «Δὲν ἤξερα, κύριε εἰρηνοδίκη ἄλλη φορά θά...»

— «Τίποτα, τίποτα ἄγνοια νόμου δὲν ἐπιτρέπεται καταδικάζεσαι εἰς τὸ τετραπλάσιον καὶ τὰ ἔξοδα τῆς δίκης». Σπεύδει καὶ ὁ δεῦτερος χῆρος εἰς συνάντησιν τοῦ πρώτου.

Εἰς τὴν ἐμφάνισιν πλέον τοῦ τρίτου χῆρου ὁ δικαστὴς ἐγένετο ἐκτὸς ἑαυτοῦ.

— «Μωρὲ ἀθεόφοβε, ἔσφαξες τὸ γουροῦνί σου ποῦ θὰ πήγαινε 70 — 80 ὀκάδες, τῶφραγες καλὰ - καλὰ, δὲν ἐπλήρωες καὶ τὸν φόρον;»

— «Ποῖο γουροῦνι, κύριε εἰρηνοδίκη; Ἐγὼ δὲν ἔσφαξα γουροῦνι, ποιὸς νὰ τὸ φάη; μήπως ἔχω τὴ γυναῖκα;»

— «Πῶς! δὲν ἔσφαξες γουροῦνι; γιατί σέ ἔφεραν ἐδῶ;»

— «Μ' ἔφεραν γιατί εἶμαι χῆρος, δὲν ἔχω γυναῖκα, καὶ λένε πῶς οἱ χῆροι πληρώνουν φόρο· γι'αὐτὸ μ' ἔφεραν ἐδῶ· σὰν εἶχα γυναῖκα καὶ γουροῦνι, ἐπλήρωνα ἑκατὸ φόρους, ὄχι ἓνα».

Κατόπιν τῆς ἀποκαλύψεως ταύτης ἡ συνέχεια τοῦ δικαστηρίου ἦτο ἀδύνατος· ἐσεῖετο ὀλόκληρον ὑπὸ τῶν γελώτων. Ἐνεκεν ἑνὸς ὀρθογραφικοῦ λάθους τοῦ ἀντιπροσώπου τέσσαρες χῆροι ἐπλήρωσαν τὸν φόρον τῆς χηρείας, δύο ἦσαν εἰς τὴν φυλακὴν καὶ εἰς ἦτο τὸ ἀντικείμενον τῆς θυμηδίας τοῦ ἀκροατηρίου καὶ τοῦ δικαστοῦ. Μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν ὅπως δῆποτε τῆς ἡσυχίας ἐρωτᾷ ὁ δικαστὴς τὸν δικαζόμενον χῆρον:

— «Καὶ οἱ ἄλλοι δύο γουροῦνι εἶνε ἢ χῆροι;»

— «Χῆροι», ἀπαντᾷ ὁ δικαζόμενος.

— «Βγάλτε τοὺς ἀπὸ τὴν φυλακὴν καὶ πέτε τους νὰ κίμουν ἀνακοπῆ καὶ νὰ ἔλθουν στὴν ἄλλη συνεδρίασι νὰ τοὺς ἀθωώσωμεν. Διαλύεται ἡ συνεδρίασις, αὔριον θὰ δικασθῶσιν αἱ ἄλλαι ὑποθέσεις».

Μόλις ἔφθασαν στὸ χωριὸ οἱ πολυπαθεῖς χῆροι ἔσπευδον, διὰ

νά ἀπαλλαγῶσιν ἀπὸ τὰ βάσανα τοῖς χη[οι]ρείας, νά λάβωσιν ἀνά μίαν Κίρκην ἕκαστος, μεταβληθέντες οὕτω ἀπὸ χήρω εἰς ἀληθηνούς χοίρους!...

Εὐλόκαστρον, Ἀπρίλιος 1903.

Π. Δ. ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΙ ΤΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΟΥ

(Σκαλάθυρμα)

Οκ. Συμμιγίδης εἶνε καθηγητῆς τῶν μαθηματικῶν. Ἄνθρωπος καλοκάγαθος, καθηγητῆς ἀφωσιωμένος με λατρείαν εἰς τὴν ἐπιστήμην του.

Χαρακτῆρος ἀκεραίου μέχρι ... κεραιίας.

Ἐνα μόνον ἐλάττωμα· ἀδύνατον νά μιλήσῃ χωρὶς τὴν βοήθειαν τῆς ἀριθμητικῆς καὶ τῆς γεωμετρίας. Θὰ σᾶς τὸν περιγράψω ὅπως θὰ περιέγραφε αὐτὸς ὁ ἴδιος τὸν ἑαυτὸν του.

Ὁ μαθηματικός μας εἶνε λεπτός, σχήματος πυραμιδοειδοῦς· φορεῖ κυλινδρὸν καπέλλο σχήματος παραλληλεπίπεδου. Οἱ ὀφθαλμοὶ του εἶνε κυκλικοί· ἐν τρίγωνον ἀποτελεῖ τὴν μύτην του. Τὸ στόμα του ἔχει σχῆμα ἐλλειψοειδές· τὰ αὐτιά του εἶνε ἡμικυκλικά· οἱ πόδες του σύγκεινται ἀπὸ δύο τεθλασμένους γραμμὰς· αἱ χεῖρες του ἀπὸ δύο τόξα· αἱ δὲ πλευραὶ του ἐξέχουν ὑπὸ τὴν ρεδιγκόταν του. Ὁ κ. Συμμιγίδης πρόκειται νά ὑπανδρευθῆ.

Τὸν βλέπετε συνοδευόμενον ἀπὸ τὸν φίλον του καθηγητὴν τῆς φιλοσοφίας κ. Ὑποκειμενόπουλον. Πηγαίνει εἰς τὸν οἶκον τῆς μελλονύμφου του διὰ νά τὴν ἴδῃ διὰ πρώτην φοράν. Δι' αὐτὸ προχωρεῖ σκυμμένος τόσον πολὺ ὥστε ἡ κεφαλὴ του σχηματίζει ὀρθὴν γωνίαν μετὰ τὸ σῶμα του.

Τι συλλογίζεται ὁ κ. Συμμιγίδης ἔτσι σκυπτός ἐνῶ προχωροῦν σιωπηλοὶ μετὰ τὸν φίλον του; Καταρτίζει τὸ σχέδιον τῆς προσφωνήσεως ποῦ θ' ἀπαγγεῖλῃ εἰς τὴν μνηστὴν του.

Ἴδού πῶς θ' ἀρχίσῃ: «Κυρία μου, ὁ γάμος εἶνε πράξις δι' ἧς, δοθέντος ἐνός γνωστοῦ συζύγου, ζητεῖται εἰς ἄγνωστος, ὅστις προστιθέμενος εἰς τὸν πρῶτον, παράγει ἄγνωστον ποῖον ἀριθμὸν νέων ἀγνώστων!..»

Ἴδού ἐγὼ ὁ ἄγνωστος τὸν ὁποῖον ἀπαντᾶτε εἰς τὴν σφαιρᾶν αὐτὴν, ὅστις ζητεῖ νά γίνῃ ἡ παραπληρωματικὴ ὑμῶν